

jer det sig om ungdomsuddannelser til andre erhvervsområder, hvor organisationerne på det pågældende arbejdsmarked ønsker det.

Det er i stk. 1 tilkendegivet, at det uddannelsessystem, lovforslaget skal give grundlag for, principielt retter sig mod både »den private og den offentlige sektors beskæftigelsesområder«. Når der flere steder i lovforslaget anvendes udtrykket »virksomhed«, sigtes herved således til virksomheder i såvel den offentlige som den private sektor. Der er naturligvis ikke til den anvendte formulering knyttet nogen forudsætning om, at det er ønskværdigt at etablere uddannelser, der specielt retter sig mod enten den offentlige eller den private sektor. Da visse beskæftigelsesarter kun forekommer i den ene af de to sektorer, må visse uddannelser også blive specielt rettet mod den ene sektor. Men principielt bør det ved udformningen af de enkelte uddannelser betragtes som ønskeligt, at uddannelserne bliver anvendelige i både den private og den offentlige sektor.

Til stk. 2

En hovedmålsætning må være, at det almindelige vejlednings- og uddannelsessystem bliver i stand til i videst muligt omfang at tiltrække og fastholde de unge i et ungdomsuddannelsesforløb/erhvervsuddannelsesforløb, således at flest muligt af de unge begynder på et erhvervskompetencegivende uddannelsesforløb, og flest muligt af dem, der begynder et sådant uddannelsesforløb, fuldfører forløbet.

Ved formuleringen af formålsbestemmelsen i *stk. 2* er der lagt vægt på at understrege *erhvervsuddannelsernes typiske funktion som ungdomsuddannelser*. Dette præger *de to første led*. I *3. led* fremhæves som en sideordnet målsætning, at uddannelsen i videst muligt omfang skal være egnet til at imødekomme *arbejdsmarkedets behov for erhvervsfaglige og generelle kvalifikationer*. Endelig anføres i *4. led*, at uddannelserne – af hensyn både til elevernes og arbejdsmarkedets behov – i almindelighed skal give *grundlag for videreuddannelse*.

Kravet i *1. led* om, at uddannelsessystemet skal være egnet til at motivere de unge til uddannelse, indebærer krav til vejledningsindsats og til uddannelsernes indhold og pædagogik.

I *1. led* stilles der krav om, at uddannelsessystemet skal være egnet til at sikre, at alle unge, der ønsker en erhvervsuddannelse, får *reelle* muligheder dels for at få en sådan uddannelse, dels for at vælge inden for en større flerhed af uddannelser.

Under hensyn til, at *uddannelserne typisk er ungdomsuddannelser*, understreges det i bestemmelsen i

2. led, at uddannelserne ikke alene skal tage sigte på at give de unge det nødvendige grundlag for deres fremtidige arbejdsliv. De skal også bidrage til deres personlige udvikling og til deres forståelse af samfundet og dets udvikling. Ikke alene de unge, der vælger deres ungdomsuddannelse inden for gymnasiet og hf, men også de unge, der vælger en erhvervsfaglig ungdomsuddannelse, bør have en almen undervisning, der foruden at have betydning for deres deltagelse i arbejdslivet er af betydning også for deres tilværelse i øvrigt. Den almene undervisning er typisk af betydning for den retningsfaglige undervisning og kan og bør i almindelighed integreres med denne undervisning, og den er af betydning for den unges senere funktionsdygtighed i arbejdsmæssige sammenhænge.

3. led fastslår derfor, at uddannelsessystemet skal tilrettelægges således, at det i videst muligt omfang er egnet til at imødekomme arbejdsmarkedets behov for både erhvervsfaglige og generelle kvalifikationer, og at disse kvalifikationsbehov skal vurderes under hensyn til den almindelige erhvervmæssige og samfundsmæssige udvikling, herunder udviklingen i erhvervsstruktur, arbejdsmarkedsforhold, arbejdspladsorganisation og teknologi.

Der sker for tiden og må i fremtiden forventes at ske en udvikling i arbejdspladsorganisation, der er præget af krav til de enkelte medarbejdere om større forståelse af virksomheden som en helhed og af arbejdsprocessers sammenhænge og om videregående deltagelse i samarbejde i grupper. Fremhævelsen af, at kvalifikationsbehovene skal vurderes under hensyn til udviklingen vedrørende "arbejdspladsorganisation", er baseret på denne forudsætning.

Fremhævelsen af, at kvalifikationsbehovene skal vurderes under hensyn til teknologiudviklingen, er baseret på en forudsætning om, at de fremtidige erhvervsuddannelser, i højere grad end tilfældet nu er, skal være ajour med og helst foran i forhold til den teknologiske udvikling. Uddannelsernes varighed, struktur og indhold må løbende vurderes og tilpasses på et solidt informationsgrundlag, typisk tilvejebragt ved grundige kvalifikationsanalyser og -prognoser, jf. herved § 21, *stk. 2*, og bemærkningerne hertil.

Erhvervsuddannelserne skal tilrettelægges ikke alene med henblik på at give eleverne et beskæftigelsesgrundlag/en erhvervskompetence. De skal i videst muligt omfang også tilrettelægges således, at de så vidt muligt i sig selv, undertiden efter supplerende kurser, kan give eleverne grundlag for videreuddannelse, herunder for en videregående uddannelse. Dette vil typisk være korte videregående uddannelser (KVU-er), herunder videregående teknikeruddan-